

מי שהחשיך פרק עשרים וארבע שבת קנה.

עין משפט נר מצוה

כ א מיי פ"א מהל' שנת
הלכה ט' סגנו לאין סה
טוש"ע א"ח מימון ל' טעמ' ט'
כ א ב ג מיי פ"א מהל' שנת
הל' י' טוש"ע א"ח ס'
שם טעמ' ד'
כ ב ד מיי' ע' טוש"ע ס'
טעמ' ח':

למטה מ' טפחים עירובו עירוב. קשה אמאי עירובו עירוב
ואה כמלילת הוא כיון שחכמה ארבעה ואסור לנטול
למ"ה וי"ל אין כמלילת כללים מפריש בקונטרס צ"ל דמילתין
(דף ת. גזי יהיה קופטו מונחת כו' א' נמי כרבי דלמ"ה ל' כל דער
שהוא טעם שנות לה גופו עליו ז"ל

הנהרות הב"ח

במשנה אמר רבי יוחנן הל' הנהרות הב"ח
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן

רבינו הגאון

הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון
רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון רבינו הגאון

השמשות: אמר רב פפא לא גרמי אבה
בבבבב דחוקה עסקינן. מדמשי
רב פפא הכי משמע דסבירא ליה
לדדין מותרין רב אשי משמע כסמון
דקבר לטוסיין מלמחר רב אשי
כסמון השמאל דלמחר דלדין אסורין
וקשה לי הגה א"כ פ"כא שבעין להו
במסקנת טעמ' פ"ב (דף ת. ט. וס)

דלמחר רב פפא שבע מיינה דלדין
אסורין דאי סלקא דעתך דלדין
מומרים נסמון ארישא דלדין ונהו
רב אשי אמר אפילו מימנא דלדין
מומריין כל להדי גצה כגצה דמינ':
וה"ל תנא דלדין אסורין צדי
צדין אסורין צדי
ומינה לרבי אמאי לא חשיב הני כסדי
יע"ל ק"ט דהלכה ככא"י (בבבבב
דף כב:) דלמחר רבא מאן דלמחר
לדלדין אסר נמי כזרי דלדין ואשי
אמר כדלדין כולי עלמא לא פליגי
דלמחר וכו' דלדין פליגי:

רבי יהודה אמר הן הן פקיעין
בו"ה ור"ק מתירין פקיעי פקיעי
בו"ה פקיעין וקונטרס דהמתיר פקיעי
הוא שווי אוחלא וריחן לפרש ט' נמי
כהא דרבי יהודה חשיב המתיר פקיעין
שווי אוחלא וכז' הוה לא חשיב לה
שווי אוחלא מדשרי לה"ט ואין נראה
לרבינו מס' פלוגאיהו כהני חשיב
למתיריהו לא הוא המתיר פקיעי
עמרי לא שווי אוחלא ולא מיטרח
באוחלא דלא שייך טורח בהמתיר
ולהכי שריא לתרויהו. מ"ד:
אין

אמר רבא מאי טעמא דרב יהודה קסבר שווי אוחלא משיינ
מטרח באוחלא לא טרחינן תנן דאין מוסקיין את השחת ואת החרובין
לפני בהמה בין דקה ובין גסה מאי לאו הרובין דומיא דשחת מה שחת
דרכיבי אף הרובין דרכיבי אלמא לא טרחינן באוחלא ותיובתיה דרב הונא
אמר לך רב הונא לא שחת דומיא דחרובין מה הרובין דאקושי אף שחת
דאקושי היכי משכחת לה בעילי ווטרי ת"ש רבי יהודה מתיר בהרובין
לדקה לדקה אין לגסה לא אי אמרת בשלמא ת"ק סבר מיטרח באוחלא לא
טרחינן שווי משיינ היינו דקא אמר ר' יהודה ט' החרובין לדקה נמי שווי אוחלא
הוא אלא אי אמרת ת"ק סבר שווי אוחלא לא משיינ מיטרח באוחלא מטרחינן
רבי יהודה ט' דמתיר בהרובין לדקה כל שבין לגסה מי סברת דקה דקה ממש
מאי דקה גסה ט' ומאי קרי לה דקה דיקא באוחלא הא מדקתני וישא בין דקה
ובין גסה מכלל דרבי יהודה דקה דקה ממש קשיא תא שמע ט' מתחבתין
את

יגד: נגר: ופלה זה ללנה. ומנן זה עירובו והוא נתכוון לשנות
למטה תחת האילן: למטה מ' טפחים. אם הלכנא עתה
לארץ עירובו עירוב דהוא עירובו ברה"ר אבל למעלה מ' ומסמ
כלכלה רחבה ארבעה הויא לה כלכלה רשות היחיד והוא נתכוון
לשנות צרות הרצים ואינו יכול
לעלות שם ולאכלו מילה ולינה סעודה
הראיה לו אינו קונה שציתה על ידה:
עממא דנעץ יתד. דכי שקיל לעירובו
משממש צדי דלדין אבל לא נעץ
יתד אלא קשרה צדי אילן לא:
היא כלכלה דחוקה. שפיה כז'
הלקה היא ומכניס ידו לתוכה בדומק
הצ"ח אי מקנה הוא קנור לה צדי
אילן נעץ שקיל ליה לעירוביה מנדי
ליה לאילן הלך כ' איכא יתד הוא
דשרי ואי לא לא: האי דרגא דמדלא.
קולס שעולין צו לטוכה נוארתי
שעולין ע"ג קונדיסין גצוהין ויהי
סמוכה לאילן לא ליניחיה. ראש
הסולם אריקלן: לא יסמון ראש
הסולם לז' דקל דכי שקיל משממש
צדדין: אלא ליניחיה אגוואוי לבר
מדיקלא. יתקע יתד צדי אילן
ויסמון הסולם עליו דהוא ליה יתד
דלדיס וקולס כדי דלדין: וכו' סליק
לא ליניח כרעיה על היסוד אלא
אקניא. על שלציות הסולם או קניס
היואלס מהקונדיסין: מתניתין פקיעי
עמי. קשין קו שזלס (שאוטה)

א) ותנינה מ"א: א) לקמן קט'
א) ויטיל תמידין ד) ויטילי' א)
א) ויטיל תמידין ד) ויטילי' א)
מגוברי. ד"ר רב אשי ללא משקה
אלא דרב אשי דלרב אשי וכמו
מירון לה'.

גמ' והלכתא צדיה אבדו'.
עין עירובין דף ג' ע"א:
תוס' ר"ח למטה מ' וב' א"ט
כריבי וב' ומטה לר"ח א"י
לא נעץ יתד נמי שדמיש כאילן
הו קו שנות ולי' ג"ט. א"כ
לרבי שמחה ק' שנתים מעיל
דקת סמון ט' ועניני י"ל
לדימ עניני' שחל ליהוי בידיה
הנחת עירוב עניני וי"ט כלכלה
זו שפיה עירוב ליה' וטבת
ופל ד' קדושת אף ל' קדושה
עירוב קיט בידיה דקדוש שנת
ובה קט' לא נעץ יתד לא
מני עירובי לשם דב"ש א"ט
היו קט' עירובי דל' כמניי' א"ט
אכזר י' ח' יום והוא י"ט או
לנה הוא אסור כמניי עירוב
מחזור אכל נעץ יתד למד
לעול מכתמלי ליהי' ל' א"ט
אסור תולא בידיה עירובי
מותר דמטוס שנות א"ט גורין
כה"ש דלמנו עין וט' ולכח
אסור תולא:

הנהרות הב"ח
במשנה אמר רבי יוחנן הל' הנהרות הב"ח
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן
אם הניח אדם לנפשו וכו' אמר ר' יוחנן

גליון הש"ס

גמ' והלכתא צדיה אבדו'.
עין עירובין דף ג' ע"א:
תוס' ר"ח למטה מ' וב' א"ט
כריבי וב' ומטה לר"ח א"י
לא נעץ יתד נמי שדמיש כאילן
הו קו שנות ולי' ג"ט. א"כ
לרבי שמחה ק' שנתים מעיל
דקת סמון ט' ועניני י"ל
לדימ עניני' שחל ליהוי בידיה
הנחת עירוב עניני וי"ט כלכלה
זו שפיה עירוב ליה' וטבת
ופל ד' קדושת אף ל' קדושה
עירוב קיט בידיה דקדוש שנת
ובה קט' לא נעץ יתד לא
מני עירובי לשם דב"ש א"ט
היו קט' עירובי דל' כמניי' א"ט
אכזר י' ח' יום והוא י"ט או
לנה הוא אסור כמניי עירוב
מחזור אכל נעץ יתד למד
לעול מכתמלי ליהי' ל' א"ט
אסור תולא בידיה עירובי
מותר דמטוס שנות א"ט גורין
כה"ש דלמנו עין וט' ולכח
אסור תולא:

הנהרות הגר"א

א) גמ' לפססא אלא למי. וכו'
ר"ב גרסתא הרי"ק ואל להמיר
ענין מלך:

רבינו הגאון

בכונ שיהיה צד המשאוי האחד
כבו והשני קל ורבינו הלכות
המשאוי שריא איה אנאמטין.
ומוסקי על הצד הקל דבר
לשורות המשקל שלא יהיה
אחד מן המוסקי. ועליו אמרה
משנתנו מתיר החבלים החקוקין
ונפלים חקוקי המשקל הוא
ואין צריך להגביה שק ולא
להוריד אלא בשמורה החבל
ונפלים אבר גאולקלי. ומצאו
גאולקי על צדו בהמה. ובר
זה על גאולקי נמצא אבר זה
צדי צדדין. אי נמי בגואלי.
דגאולקי ענינן איהן שרירין
בהבליים אלא כמתיר שיהיה
לאורחים המולכים בדרכים
שעושין בראש השוקין כמין
קריסין ולולאות מן החבלים
ומכניס הקריסין ללולאות. אי
נמי לולאות בלבד ומכניס בהן
עין ומחבין וכשרווד לפרקן
מירש העץ ההוא והן גופלים
נדקרא העץ ההוא לכתא ואינו
מגיע לצדדין. ואזרח האבר
נמי שמוטישיל על המשאוי
הוא צדי צדדין והוא מותר
אל הצדדין אסורין. ועוד
אקשי ליה אביי לרבה הא
ב' בידי אדם תחת באילן
כ' ופריק רבה ואת הכפיה
לאילן וסיוק' על בני שנסעא
משמש באילן עצמו. תוב
אקשינן עליה מסיפיה דקתי
ג' בידי אדם ואת באילן
כשרה ועולין לה בידי אדם ואין
כפיה לאילן וסיוק' על בני שנסעא
משמש באילן עצמו. תוב
אקשינן עליה מסיפיה דקתי
ג' בידי אדם ואת באילן
כשרה ועולין לה בידי אדם ואין
כפיה לאילן וסיוק' על בני שנסעא
משמש באילן עצמו. תוב
אקשינן עליה מסיפיה דקתי
ג' בידי אדם ואת באילן
כשרה ועולין לה בידי אדם ואין
כפיה לאילן וסיוק' על בני שנסעא
משמש באילן עצמו. תוב

א) עין עירובין עין אכזרי. (ב) כמניי נמשפס זה משכח. ומקון עפ"י נמי מ"מ והעירוק עין ג' י"א.